

Aranydiplomás mérnökök a textiliparban

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem elődjének alapítólevelét 1782-ben írta alá II. József. Ezzel jött létre Európában az első polgári mérnökképző intézet. Neve és szervezete az elmúlt 226 év során többször változott, de a célja ugyanaz maradt: a képzésben ötvözni a magas szintű elméleti megalapozottságot és a gyakorlati ismeretek oktatását.

Az egyetemről azóta sok százezrek távoztak mérnöki diplomával a zsebükben, hogy azután tudásukat, képzettségüket latba vetve munkálkodjanak a magyar gazdaság fejlesztésén.

Sok éves hagyományt őrzött meg az egyetem, amikor a több évtizedes mérnöki munkát jubileumi oklevelek adományozásával ismeri el. Ötven év után arany, 60 év után gyémánt, 65 év után vas, 70 év után rubin és 75 év után platina oklevelet adományoz volt hallgatóinak.

2008-ban ez egyetem szenátusa 1 rubin, 16 vas, 11 gyémánt és 128 arany díszoklevelet ítél oda a gépészmérnöki karon egykor végzett mérnökeinek, akik közül 12-en a textiliparban helyezkedtek el. Rajtuk kívül két vegyészmérnök is szerepel a kitüntetettek között, akik ugyancsak dolgoztak a textiliparban.

Dr. Andai György az oklevél megszerzése után a Pamutnyomóipari Vállalat Kelenföldi Textilgyárában helyezkedett el, majd az egyetem Textiltechnológiai Tanszékén dolgozott mint tanársegéd, később adjunktus. 1968-ban egyetemi doktori címet szerzett. 1989-től a Goldberger Textilművek főtechnológusaként dolgozott. 2003-ban vonult nyugdíjba.

Bandi István első munkahelye a Kőszegi Posztógyár volt, ahol technológusi munkakört töltött be. Ezt követően a győri Rejtő Sándor Textilipari Technikumban volt műszaki tanár, majd igazgatóhelyettes, 1971-től pedig nyugállományba vonulásáig, 1994-ig az iskola igazgatója. 1974-től 1988-ig a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület győri csoportjának titkári feladatait látta el. Nyugállományba vonulásakor a Magyar Köztársaság Arany Erdemkeresztjével tüntették ki.

Ivitz Rudolf már egyetemi tanulmányai idején bekapcsolódott a Textiltechnológia Tanszék munkájába és az oklevél megszerzése után a tanszék tanműhelyének helyettes vezetője, 1961-től tanársegéd, 1963-ban adjunktus lett. Eközben oktatott a Magyar Iparművészeti Főiskolán is. 1971-től az akkor indult Könnyűipari Műszaki Főiskola Textiltechnológia Tanszékének helyettes vezetője, 1984-től tanszékvezető tanára lett. Nyugdíjba vonulását követően az egész textilipar területére kijelölt műszaki és igazságügyi szakértőként dolgozott.

Jörg Jenő Ottó a Magyar Selyemipar Vállalat Mohácsi Szövőgyárában töltötte el egész pályafutását. Üzemmérnök, technológus, osztályvezető, főmérnök, majd a gyár igazgatója lett. Tevékenysége alatt a gyár egy sor műszaki fejlesztést hajtott végre, elindították a műszaki szövetek gyártását, konfekció üzemet telepítettek. A gyár privatizációját követően vonult nyugdíjba.

Katona László a Zuglói Textilgép Alkatrész Gyárban kezdte munkáját, majd a Könnyűipari Gépgyártó Vállalat 31. sz. gyárában volt főtechnológus, 1967-től pedig a vállalat 1. sz. gyárának műszaki vezetője, 1974-

től főmérnöke, 1982 és 1985 között pedig igazgató-főmérnöke volt. 1986-tól a Zuglói Varrógép és Alkatrészgyár igazgatójaként dolgozott, 1993-ig, nyugdíjba vonulásáig.

Körtési Tibor már egyetemi tanulmányai alatt dolgozott a Kaposvári Textilműveknél, majd 1966-tól 1994-ig, nyugdíjba vonulásáig a Somogy megyei Tanács Tervező Vállalat vezető tervezőjeként folytatta munkáját.

Lázár Károly az oklevél megszerzése után az egyetem Könnyűipari Tanszékén, majd az összevont Textiltechnológia és Könnyűipari Tanszéken dolgozott tanársegédként, majd adjunktusként, ahol a kötöttáruigártással összefüggő oktatási és tudományos kutatási munkákban vett részt. 1967-től 1990-ig a Habselyem Kötöttáruigár technológusa, 15 éven át a kelmetechnológiai osztály vezetője, 1986-tól a vállalat fejlesztési főmérnöke volt. 1974-ben kötő- és konfekcióipari szakmérnöki oklevelet szerzett. 1990-től 1992-ig a RoyalTee Hódiköt Textil Kft. termelési igazgatója, ezt követően a Pri-Man Kft., majd az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt.-nél volt privatizációs ill. portfólió menedzser. 2000 óta nyugdíjasként szakértői és szakfordítói tevékenységet folytat. A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület vezetőségének tagja, a Magyar Textiltechnika felelős szerkesztője. 1988-ban a textilipar fejlesztéséért végzett munkásságáért Földes Pál Érmét, 2007-ben Eötvös Loránd-díjat kapott.

Dr. (PhD) Lepenye György vegyészmérnök a Textilipari Kutató Intézetben kezdett dolgozni, itt készítette el kandidátusi értekezését is, amelyet 1969-ben védett meg. 1967-től 1972-ig a honvédség Ruházat- és Felszerelés Fejlesztési Osztályán volt osztályvezető-helyettes, 1972-től 1995-ig, nyugállományba vonulásáig a Budapesti Műszaki Egyetem Szerves Kémiai Technológia Tanszékén tudományos főmunkatársként, majd docensként dolgozott. Nyugdíjasként a Könnyűipari Műszaki Főiskola oktatója és most is részt vesz a Műegyetem Szerves Kémiai Tanszékének kutató munkájában.

Palkó Géza vegyészmérnök oklevelének megszerzése után a Győri Szeszipari Vállalathoz került, majd 1967-től a Szombathelyi Pamutipari Vállalatnál dolgozott 1994-ig, nyugdíjba vonulásáig. Közben megszerezte a textilvegyész szakmérnöki oklevelet is.

Pingitzer József egész pályafutása a Pápai Textilgyárhoz kötődik. 1958-tól beosztott gépészmérnök, majd műszaki titkár, 1960-tól műszaki fejlesztési csoportvezető, majd osztályvezető, 1967-től a fonó gyár részleg vezetője, 1976-tól fejlesztési főmérnök, 1981-től igazgatóhelyettes, 1984-től nyugállományba vonulásáig vezérigazgató volt a vállalatnál. 18 évig mint mérnök-tanár oktatott a Dolgozók Esti Technikumában. 1970-től a Pápai Városi Tanács, majd 1972-től a Veszprém Megyei Tanács Tervgazdasági ill. Számvizsgáló Bizottságának volt elnöke. Nyugdíjazásáig aktív tagja volt a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek. Munkássága elismeréseként egyebek között a Munka Erdemrend ezüst fokozatával tüntették ki.

Reisz Péter a Budakalászi Textilműveknél kezdte, majd a Hazai Pamutfonó és Szövőgyárban folytatta pályafutását. A Ganz Mávag Mozdony, Vagyon és Gép-

gyárba tett kitérő után, 1971-ben visszatért a textiliparba és a Lőrinci Szalagszövő és Csipkegyár igazgató-helyettes főmérnöke lett. 1976 és 1981 között a Gyapjú- és Textilnyersanyag Forgalmi Vállalatnál dolgozott mint osztályvezető, majd a Hódmezővásárhelyi Divat Kötöttárugyár budapesti irodáját vezette. 1993-ban vonult nyugdíjba.

Szentpéteri Gyula 1958-tól 1963-ig a Heveder és Azbesztiipari Vállalat mérnöke volt, majd a Szalag- és Zsinórgyár főmérnökeként dolgozott 1999-ig, nyugálományba vonulásáig. Emellett 35 éven át a Könnyűipari Műszaki Főiskolán részt vett textilipari szaktárgyak oktatásában és ennek elismeréseként ott címzetes főiskolai docens címet kapott. Nyugállományba vonulása óta szakmailag segíti egy rövidáru termékeket gyártó vállalkozás munkáját. Mint a Rövidáru Szakosztály elnöke, aktívan részt vett a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület munkájában. Munkásságát többek között a Földes Pál Éremmel ismerték el.

Téri Rudolf a Gyapjúmosó és Szövőgyárban kezdett dolgozni. Az államosítás után az akkori Textilipari Igazgatóságra került, ahol mint állami ellenőr, több kisvállalat összeolvasztását bízták rá, majd a Nemez és Posztógyár vállalatvezetőjévé nevezték ki. 1951-ben az akkor megalakult Textilipari Kutató Intézet munkatársa lett, majd 25 évi kutatóintézeti munka után a Magyar Szabványügyi Hivatalban a textil- és ruhaipar, később az egész könnyűipar szabványosítási tevékeny-

ségét irányította. Tagja volt a KGST Könnyűipari Szabványosítási Kormánybizottságának is. 1984-ben vonult nyugdíjba.

Tóth Károly a Hungária Jacquard Szövőgyárban kezdett dolgozni mint energetikus, majd 1960-ban meghívták a Bolyai János Fonó-, Szövő- és Hurkolóipari Technikumba szakmai tantárgyak oktatására. Az itt töltött idő alatt mérnöktanári oklevelet is szerzett. 1968-ban került a Magyar Selyemipar Vállalat központjába, ahol mint termelésirányító dolgozott. 1976-tól a Könnyűipari Tervezőirodában folytatta munkáját mint létesítmény felelős, majd 1980-ban visszatért a Bolyaiba, ahol a gyakorlati oktatást vezette és szaktárgyakat tanított. Munkája mellett az Iparművészeti Főiskola adjunktusaként textilipari szaktárgyakat oktatott. 1990-ben vonult nyugdíjba.

***

Arany okleveles kollégáinknak szívből gratulálunk, hosszú, nyugalmas és békés nyugdíjas éveket kívánunk. Köszönjük sok évtizedes fáradozásukat, a szakmáért végzett munkájukat, eredményeiket. Bízunk abban, hogy az utánuk következő generációk ugyanilyen szívvel-lélekkel továbbviszik hagyományainkat, nem hagyják elveszni a magyar textilipart, és emlékezni fognak elődeikre, amikor már ők is arany oklevelesek lesznek.

K.V.

Apáthy István 1918–2008

Elhunyt Apáthy István, a volt Zuglói Kötöttárugyár és a Budapesti Finomkötöttárugyár egykori műszaki és termelési igazgatója.

Életútjáról ez évi 2. számunkban emlékezünk meg, amikor 90. születésnapjához gratuláltunk. Sajnos elkéstünk vele – mint utóbb

kiderült, születésnapját pár nappal megelőzően Apáthy István csendben elaludt és itt hagyott bennünket.

Kiváló szakember, nagy tudású főnök volt, az egész magyar kötőipar tisztelte, becsülte tudását, munkabírást. Emléke volt munkatársaiban, barátaiban tovább él.

K.V.